

10 Koncepcja podstawowa Psychoanaliza PA

Andrawis A, (2018); opisał, że PA jest dyscypliną nauk humanistycznych, która zajmuje się ludzkim życiem i jego cierpieniem psychicznym i chorobami psychicznymi, ze szczególnym uwzględnieniem traumy wczesnego dzieciństwa. Z antropologicznego punktu widzenia człowiek jest postrzegany jako jedność ciała, umysłu i duszy, które są rozumiane jako nierozzerwalnie związane ze sobą. PA jest nauką o nieświadomości. Sigmund Freud założył ją ponad 100 lat temu jako nową dyscyplinę o nazwie PA. Jej korzenie sięgają medycyny, metapsychologii i filozofii. Jako dyscyplina analityczna stanowi metodę badania nieświadomości i chorób wywołanych przez wczesne represje i urazy u dzieci. Ponadto zajmuje się szeregiem praktycznych technik psychoanalitycznych i koncepcji teoretycznych, a także modelowymi pomysłami na rozwój chorób psychicznych i cierpienia psychicznego (Lista 2009).

PA skupia się na traumie wczesnego dzieciństwa. Należy przy tym przestrzegać następujących zasad: Oporność po stronie pacjenta, przenoszenie przesunięć, obrzękowy niedobór strukturalny i ocena patologicznej seksualności. Kompleksowa teoria kultury PA jest nauczaniem jednostek ludzkich, jak również zbiorowością zinternalizowanych traum i ich kontemplacji. Należy również wyjaśnić dynamikę masy i ich ukierunkowanie na ofiary społeczne i poszczególne osoby. (Freud A. & Grubrich-Simitis 2006). PA bada procesy umysłowe, które w innych przypadkach są trudno dostępne, w szczególności nieświadome znaczenia przemówień, działań, uczuć i wyimaginowanych wyobrażeń, snów, fantazji i życzeń. Jest to metoda psychoterapeutyczna, która opiera się na tym badaniu i charakteryzuje się interpretacją pożądania i obrony, transmisji i kontrtransmisji. W tym sensie termin psychoanaliza jest synonimem leczenia i terapii psychoanalitycznej (ibid.).

Jak to opisała Lista (2009), PA i jej analiza jest czymś, co może być rozłożone, rozłożone lub związane: Porównanie językowe z pracą w laboratorium chemicznym, gdzie może dojść do rozkładu lub wiązań chemicznych. W zbiorze biograficznej anamnezy człowieka mogą powstawać skomplikowane powiązania. W laboratorium nieświadomości próbuje się znaleźć dostęp do stłumionej nieświadomości poprzez sny i interpretację marzeń na podstawie wolnych skojarzeń. W ten sposób terapeuta może zrekonstruować wcześniejsze represje lub powiązać powiązania z obecną psychodynamiką i obecnym konfliktem (Lista 2009).

10.1 Terapie z wykorzystaniem podejścia farmakologicznego

Leki przeciwdepresyjne i benzodiazepiny są obecnie stosowane w terapiach, ale benzodiazepiny powinny być stosowane tylko na początku terapii, gdy stan jest ostry i niepokojący. W ten sposób można osiągnąć szybszy i skuteczniejszy efekt. Należy jednak zauważyć, że środek ten powinien być stosowany jedynie w perspektywie krótkoterminowej w celu uniknięcia zależności. Benzodiazepiny należy przerwać w kilku etapach i w ciągu kilku tygodni. Stosowane są tu leki przeciwdepresyjne, selektywne inhibitory wychwytu zwrotnego serotoniny (SSRI). Efekt działania leków przeciwdepresyjnych występuje zazwyczaj dwa do trzech tygodni po ich zażyciu, w porównaniu z benzodiazepinami, które mają taki sam efekt. W ostatnich latach wyraźnie pozytywny wpływ na powodzenie terapii zaburzeń lękowych miały wyniki leczenia. Według Möllera i wsp. (2005), zarówno psychofarmakologia jak i psychoterapia są idealnym podejściem do osiągnięcia zamierzonego sukcesu. Psychoanaliza PA odgrywa ważną rolę w uogólnianiu zaburzeń lękowych. W szerszym sensie psychoanaliza jako specjalna forma psychoterapii szkolnej w codziennych doświadczeniach autora z pacjentami pokazała, że jego zadaniem jako psychoanalityka było osiągnięcie poprawy w zakresie kompetencji społecznych, jak również strukturyzacja środowiska i podnoszenie świadomości oraz ponowne doświadczanie nieświadomego już oryginalnego konfliktu w ramach procesu transmisji, "dojrzenia po dojrzeniu" ego poprzez rozwój optymalnych rozwiązań konfliktu. Ponadto, rozwój stabilnego, psychicznego stanu stabilnych relacji partnerskich, w dalszej konsekwencji, odzyskanie umiejętności społecznych, rozwój kompetencji samopomocy poprzez refleksję nad wydarzeniami, w tym promocję własnej wartości, w celu zrozumienia i świadomego przedstawienia nieświadomych

represji dzieciństwa z rekonstrukcją. Dla zdrowia i zadowolenia z życia ważne jest, aby potrzeby osobiste mogły być zaspokojone. W końcu pacjent powinien czuć się wolny i niezależny (ibid.).

Stopniowe rozluźnienie mięśni według Jacobsena

Polega na rozluźnieniu i napięciu poszczególnych mięśni fizycznych, biofeedback i treningu autogenicznym. Wszystkie te formy wykazują pozytywne sprzężenie zwrotne z wegetatywnym układem nerwowym jako procesem fizjologicznym.

II. psychoanaliza, psychoterapia psychoanalityczna i procedury psychoanalityczne. Obie metody odgrywają ważną rolę w odkrywaniu przyczyn destrukcyjno-fantyle wzorców zachowań, wzorców strachu, w celu uzyskania korekty i świadomości. Opracowywana jest strategia radzenia sobie z lękami. Möller et al wymieniają strukturalne słabości ego jako przyczyny, które mogą być wyeliminowane przez strategie pokonywania lęku. Ponadto, istnieje rozwój stabilnego stanu psychicznego i kompetencji samopomocy poprzez refleksję nad wydarzeniami, w tym promocję samooceny, w celu zrozumienia nieświadomych represji dzieciństwa z rekonstrukcją i być w stanie świadomie je przedstawić (Möller et al. 2005). Osoby, których to dotyczy, powinny wiedzieć, że ich obawy nie mogą być uważane za wszechmocne i niezmiennie oraz że poszukują pomocy. W trakcie procesu terapii mają tendencję do wykazywania lęku przed mobilizacją mechanizmów obronnych, co utrudnia osiągnięcie celów terapeutycznych. Stosowanie leków psychotropowych, zwłaszcza leków przeciwdepresyjnych, inhibitorów wychwytu zwrotnego serotoniny (serotoniny reuptake inhibitory (SSRI) w terapii, wykazało skuteczny sukces w procesie zdrowienia. W celu uniknięcia nawrotu choroby, Dilling i wsp. (2011) zalecają, aby leki psychotropowe były kontynuowane po pewnym okresie czasu.

Prof. Dr. Andrawis